

ת"פ 14931/08/11 - מדינת ישראל נגד חוסין אזברגה

בתי המשפט
בית משפט השלום
בירושלים
בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

ת"פ 14931-08-11

תאריך: 14 יולי 2014

המאשימה מדינת ישראל
נ ג ד

הנאשם חוסין אזברגה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד קרן גודשטיין
בא כוחו עו"ד נאטור שאדי (בהעדרו, לבקשתו)

הנאשם

פסק דין

1. הנאשם הורשע בכתב אישום המייחס לו (לאחר תיקונו), הסעת אחד מתושבי האיזור שלא היה בידו אישור שהייה בישראל כדין. זאת, בארוע שהתרחש לפני מעט פחות מארבע שנים.
2. מתחם הענישה: ככלל, קרובה עמדתי לעמדת המאשימה - בין חודש של מאסר שניתן לאשר את ביצועו בעבודות שירות לבין חמישה חודשי מאסר בפועל. עם זאת, בשים לב לאמור להלן, יודגש כבר עתה, שתקף מתחם זה לעבירות שבוצעו בנסיבות שאינן יוצאות דופן, לרבות לקולא.
3. נתונים רלוונטיים נוספים.

א. על הפרק נאשם ללא כל עבר פלילי קודם, בין בעבירות מן הסוג שעל הפרק, ובין בעבירות מכל סוג אחר.

ב. על שולחן בית המשפט תסקיר שבמרכזו המלצה לביטול ההרשעה ולענישה שבמרכזה צו עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות.

ג. גם הממונה אישר את התאמת הנאשם לעבודות שירות.

4. ואולם, ברור על פני הדברים, שבמוקד הדיון בקשת בא כוחו הנכבד של הנאשם לביטול הרשעתו.

א. ככלל, דעתי, ובמובהק, כדעת התביעה המתיישבת עם רמת הפסיקה המקובלת, לפיה, בעבירות על חוק הכניסה לישראל, אין כל מנוס מהרשעת הנאשם.

ב. ועם זאת, קיימת פסיקה, לפיה במקרים קלים במיוחד ניתן להימנע מהרשעת הנאשם. כמפורט בהרחבה להלן אתייחס אך לפסקי דין שמקורם בבתי המשפט המחוזיים, תוך שאניח לפסיקה נוספת שקיימת, ואשר מקורה בבתי משפט השלום.

1. אפתח בפסיקת בית המשפט המחוזי בירושלים (אמנם, לא פה אחד): "**המסיע שוהה בלתי חוקי, דינו, בדרך כלל, מאסר בפועל. במקרים חריגים ניתן להסתפק במאסר על תנאי וקנס, ורק במקרים חריגים ונדירים במיוחד, ניתן אף להימנע מהרשעה. דעתי הנה כי מקרה זה הנו חריג...**" כבוד השופט צבן בע"פ 2738/08 שאהין נ' מ"י. תמכה בכך גם כבוד השופטת בן עמי: "**המדובר בעבירה שבוצעה על ידי המשיב באופן חד פעמי למטרת הבאת פועלים לביתו, ובהתייחס למכלול הנתונים שפורטו בגזר הדין, אין להניח כי הדבר יישנה**". לסופו של יום, נדחה ערעור המדינה.

2. בבית המשפט המחוזי מרכז, נדונה זה לא כבר, שאלת הרשעתו של נאשם אשר הורשע בעבירה של הסעת שני שוהים בלתי חוקיים:

"**ככלל העבירה של הסעת שב"ח היא עבירה חמורה בשל הסיכון שנשקף ממנה לביטחון המדינה, בזמן שהיא חשופה לפיגועי טרור. עם זאת יש להתחשב בנסיבות ביצוע ההסעה ע"י המערער ובנסיבות נוספות הקשורות במערער..**"

עמוד 2

במקרה שלפנינו הסיע המערער שני שבח"ים שעבדו אצל הוריו, ושהיו מוכרים לו, מחוץ לגבולות מדינת ישראל בשעה מאוחרת לבתיהם. יש בנסיבות אלה, עליהן אין מחלוקת, כדי להביא למסקנה שמדובר בהסעה שנסיבות ביצועה אינן חמורות והאינטרס הציבורי בהוקעת המעשה ובהרתעת המסיעים הפוטנציאליים לא יפגע אם המערער לא יורשע. אנו מקבלים טענת המערער שהרשעתו תמנע ממנו לעסוק בשיווק ובייעוץ בשוק ההון... יש בנסיבות הלא חמורות של ביצוע ההסעה, ובנסיבותיו האישיות של המערער כפי שתוארו בתסקיר המבחן, ופגיעה הצפויה בעיסוקו כדי לגרום לביטול הרשעתו, לביטול עונשי המאסר בפועל ועל תנאי שהוטלו עליו" [ע"פ (מרכז) 4063-02-09 גיא נגר נ' מדינת ישראל, מיום 14.7.2009; בהמשך, הוטל על המערער לבצע 250 שעות של"צ].

3. בעפ"ג (מרכז) 8906-01-11, מוחמד עוואד ג'אבר נ' מדינת ישראל, מיום 8.2.2011, נדון ערעורו של נאשם שהורשע בהסעת שני שוהים בלתי חוקיים. על פי פסק הדין, ב"כ המשיבה, קיבל את המלצת בית המשפט כי תבטל הרשעתו של המערער בשל הנזק הבלתי הפיך שתגרום לו ההרשעה על עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, ונותרה על כנה הרשעה במישור התעבורתי.

ג. בנוסף לפסיקה אף נמצא להזכיר את הנחיה מספר 2.15 של פרקליט המדינה שכותרתה: - "מדיניות האכיפה של מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל", מיום 12.9.2010. בסעיף 3(א) להנחיה אף נקבע: "הסעה של שוהה בלתי חוקי בפעם הראשונה, כאמור בסעיף 12א(ג)(1) - ביחס לעבירה זו נקבעה מדיניות לפיה, ככלל, לא יוגש כתב אישום, אלא בחריגים שיפורטו בסעיף 5 להלן". ואלה החריגים:-

1. הסעת השוהה הבלתי חוקי נעשתה בתשלום על ידי מי שאינו מורשה להסעה בתשלום על פי דין;

2. קיים מידע מודיעיני כי המסיע הסיע בעבר תושב זר השוהה בישראל שלא כדין או שהמידע המודיעיני מצביע על כך שההסעה נעשתה במסגרת שירותי הסעות;

3. למסיע רישום פלילי המצביע על מעורבות בעבירות נגד בטחון המדינה או שמתיק החקירה עולה עבירה נלווית שיש בה כדי להחמיר את עבירה הסעת השוהה הבלתי חוקי;

4. הוסעו ברכב שלושה תושבים זרים או יותר, השוהים בישראל שלא כדין, שאינם בני משפחתו של המסיע.

יוטעם, שעל פני הדברים נסיבות ביצוע העבירה דנא, אינה במסגרת החריגים.

מן המקובץ עולה, שלבתי משפט המחוזיים נכונות במקרים קיצוניים לקולא להימנע מהרשעה, ויתר על כן, בנסיבות הקיצון (לקולא), אף יש, לכל הפחות, מקום לשאלה, האם לכתב האישום היה מקום.

5. ומכאן, בחזרה לפרשתנו, המתיישבת עם כל התנאים שפורטו לעיל.

א. ראשית, יצויין, בנוסף לעובדה שעל הפרק מעידה יחידה לנאשם זה, שהיא התבצעה לפני קרוב לארבע שנים, ביום 17.10.2010. מעל הצורך אציין, שלמיטב הידיעה, גם לאחר מכן, לא מעד עוד הנאשם.

ב. שנית, אשר לנסיבות ביצוע העבירה - הסעת תושב אחד של האיזור בסמוך לתחומי האיזור: במחסום מעבר עופר בכביש 443. על פי האמור בתסקיר, אף היה אותו נוסע יחיד קרוב משפחתו של הנאשם. בהינתן שאכן כך, יש גם בזה כדי להקל. עם זאת, אין לכך ביטוי בעובדות כתב האישום ולפיכך נמנע ממני לקבל שמוכחת טענה זאת, ונדרש אני להניח לה.

ג. הנאשם אף קיבל את האחריות למעידתו.

ד. עוד נמצא להזכיר, שנכון היה שירות המבחן, ולא בכדי, אף להמליץ על ביטול ההרשעה.

ה. ולאחר כל זאת, דומני, שמתיישב כל האמור גם עם הכללים שהתגבשו בפסיקת בתי המשפט ביחס לאי הרשעה באופן כללי, לרבות השיקול שעניינו בחשש לפגיעה בלתי מידתית בפרנסת הנאשם, שהינו, כנראה, נהג רכב ציבורי (מונית), ושאר שיקולים.

6. על יסוד משקלו המצטבר של כל האמור לעיל, נכון אני, מכוח סמכותי על פי סעיף 192א לחוק

סדר הדין הפלילי, להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם.

בתוך כך אציין, שער אני לחלוטין לכך שפסיקה כאמור הינה מתחת למינימום רף הענישה על פי המתחם הסביר, כמפורט לעיל. עם זאת, מהטעמים שפורטו, לטעמי, בנסיבות הענין, נכון הדבר.

7. סוף דבר, יבצע הנאשם עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות בהתאם להוראות שירות המבחן.

ניתן היום, 14 יולי 2014, במעמד הצדדים.